

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. oktober 2014
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Louise Falkenberg
Sagsnr.: 2014-0030-2474
Dok.: 1291359

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1473 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. august 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Mette Frederiksen

/

Esben Haugland

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1473 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes i forlængelse af REU alm. del – svar på spørgsmål 333 samt den mundtlige besvarelse af samrådspørgsmål AX og AY uddybe, hvilken sammenhæng der er mellem sagen Gillan og Quinton mod Storbritannien og muligheden for at etablere en ordning, der indebærer, at retsplejeloven indeholder særlige betingelser for, hvornår der må ransages på et asylcenter.”

Svar:

1. Justitsministeriet tilkendegav i sin besvarelse af 26. maj 2014 af spørgsmål nr. 333 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, at det efter Justitsministeriets opfattelse vil rejse alvorlige spørgsmål i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), hvis der etableres en ordning, der indebærer, at asylcentre i Danmark undtages fra retsplejelovens bestemmelser om legemsindgreb og ransagning.

Det fremgår bl.a. af besvarelsen, at en lov, hvor kravet om forudgående retskendelse ved ransagning af en persons bolig mv. fraviges, vil skulle opfylde kravene i EMRK artikel 8 om retten til respekt for familie- og privatliv, og at der alene er mulighed for at gøre indgreb i disse rettigheder, når indgrebet har hjemmel i lov og er nødvendigt i demokratisk samfund. Efter Menneskerettighedsdomstolens faste praksis indebærer kravet om, at et indgreb skal have ”hjemmel i lov” bl.a., at loven skal være tilgængelig og forudsigelig, herunder være formuleret med tilstrækkelig præcision, så den enkelte borger har et reelt værn mod vilkårlighed.

Der henvises i den forbindelse i besvarelsen til sagen *Gillan og Quinton mod Storbritannien*, Menneskerettighedsdomstolens dom af 12. januar 2010, hvor Domstolen i afgørelsen lagde vægt på, at den meget bredt formulerede diskretionære beføjelse for den enkelte betjent i den britiske lovgivning medførte en klar risiko for vilkårlig anvendelse af adgangen til at foretage visitation. Domstolen fandt, at en sådan meget bred formulering gjorde det svært – hvis ikke umuligt – for en person at bevise, at myndighederne har overskredet deres beføjelser. Domstolen udtalte videre, at reglerne rejser spørgsmål om muligheden for diskrimination af forskellige befolkningsgrupper i forbindelse med anvendelsen. Domstolen fandt derfor, at reglerne ikke indeholdt tilstrækkelige retssikkerhedsmæssige garantier imod et misbrug, og at de derfor var uforenelige med EMRK artikel 8.

2. For så vidt angår sammenhængen mellem dommen *Gillan og Quinton mod Storbritannien* og muligheden for at lave ordning, hvor retsplejeloven indeholder særlige betingelser for, hvornår der må ransages på et asylcenter, skal Justitsministeriet bemærke, at en lov, hvormed en sådan ordning etableres, vil skulle opfylde kravene i EMRK artikel 8 om retten til respekt for familie- og privatliv, herunder have de tilstrækkelige retssikkerhedsmæssige garantier imod et misbrug blandt andet i form af vilkårlig anvendelse.